

мысль въ строеніето на славенскыѣ сжд-
бы. Могущественный вождь на Славено-
Българскый народъ, първозванный въ свой-
тъ народъ христіанинъ, смиренный уче-
никъ на св. наши първоучители Кырилла
и Методія—князь Борисъ-Михаилъ, прѣзь-
вракътъ на вѣковѣтъ огръялъ е сега съ
лучезарня свѣтлинъ, която прониква въ
душѣтъ на всякого Славенина.

Най-послѣ ный можемъ съ отрадѣ да
възгласимъ че, *въ истинѣ Христосъ въ-
скрьсе и сшицмъ въ гробъ животъ дарова!*
Но гробъ на великы-тъ подвижници
на Славенското просвѣщеніе было е на-
шето чловѣческо забравеніе, нашето гро-
бово къмъ тѣхъ равнодушіе.

О, въ този гробъ на забравеніето сѣ
погребены много наши благотворители,
които чакатъ въскресяваніето си!

Като сме ся памѣрвали въ едно състо-
яніе срѣдъ напасти, потискани отъ неотблъ-
сваемы бѣды, ный често сме забравяли на-
шетъ минѣло. За насъ е мѣчно да възстано-
вимъ свръскѣтъ и ходѣтъ на най-достойны-
тъ за паметъ събытія. Еще е по-мѣчно да